

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a személyesen eljáró felperes neve felperesnek a dr. Tarcsi Csaba jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó-és Vámhivatal Észak-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei Bíróság 2011. január 20-án kelt 12.K.22.902/2010/3. számú jogerős ítélete ellen az alperes részéről 5. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Legfelsőbb Bíróság a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 12.K.22.902/2010/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 5.000 (ötezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az első fokú adóhatóság megismételt eljárásban 2002-2006 évekre vonatkozóan személyi jövedelemadó adónemben és százalékos egészségügyi hozzájárulás adónemben bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést folytatott le a felperesnél. Ennek eredményeként határozatával a felperes terhére, illetve javára adókülönbözetet és adóhiányt nem tárt fel, a felperessel szemben szankciót nem alkalmazott. Határozatának indokolásában kifejtette, hogy a 2002-2003 évre az elévülési szabályt figyelembe véve jövedelemnövekedést és adókülönbözetet nem állapított meg. 2004 évre 106.666 Ft forráshiányt tárt fel, de a csekély összegszerűség miatt megállapítást nem tett. Az első fokú adóhatóság által megállapított tényállás szerint nem fogadta el a felperesnek a dr. M. I-től kapott kölcsönre való hivatkozását, a P. O-nak nyújtott és visszakapott kölcsönre való hivatkozását, a műtárgyak értékesítésével kapcsolatos hivatkozását.

A felperes fellebbezésében arra hivatkozott, hogy az első fokú adóhatóság a tényállást nem megfelelően tárta fel, e körben kifejezetten hivatkozott a dr. M. I-féle kölcsönre, a műtárgyak elidegenítésére, illetve a 2008 évben elengedett tagi kölcsönre, az adóamnesztiára.

Az alperes 2127853655 számú határozatával az első fokú határozatot helybenhagyta azzal, hogy a felperes által a fellebbezésben kifogásolt tételek a vizsgált időszak adókötelezettséget nem érintik, ezért azok érdemi felülvizsgálatát a fellebbezés elbírálása során mellőzte.

A felperes keresetében arra hivatkozott, hogy az alperes megfosztotta az érdemi fellebbezés jogától, megsértette a méltányos eljárás elvét.

Az első fokú bíróság jogerős ítéletével az alperes határozatát hatályon kívül helyezte, és az alperest új eljárásra kötelezte. Ítéletének indokolásában hivatkozott az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban Art.) 138. § (1) bekezdésére, 5. § (1)-(2) bekezdéseire, mögöttes szabályként a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban Ket.) 98. § (1) bekezdésére, 104. § (3) bekezdésére. Ennek alapján kifejtette, hogy a fellebbezni bármely okból lehet, amelyre tekintettel az érintett a döntést sérelmesnek tartja. A fellebbezési jog gyakorlása nincs meghatározott jogcímhez kötve, sértheti az ügyfél jogát, jogos érdekét vagy jogi sorsát.

Bár a becslés jogalapja nem állt fenn, de a felperes érdemben vitathatta az első fokú bíróság által megállapított tényállást, hiszen abból vonta le következtetéseit. Ez független attól, hogy adókötelezettség megállapítására sor került-e vagy sem. A jogorvoslati jog ugyanis nem függhet attól, hogy a becslési módszer alkalmazásának jogszabályi feltételei fennállnak-e vagy sem. Az alperesnek a felperes fellebbezését érdemben kellett volna elbírálnia.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet kérve annak hatályon kívül helyezését és az ügyben eljáró első fokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára történő utasítását. Álláspontja szerint a felperes által kért további vizsgálatok túlmutattak volna a felperes adóvizsgálatán, más személyeket érintett volna, a jogorvoslati kérelemben előadottak az ügy érdekét nem befolyásolták.

A felperes a jogerős ítélet hatályában való fenntartását indítványozta.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az Art. 138. § (1) bekezdése alapján a felettes szerv a fellebbezéssel megtámadott határozatot (végzést) és az azt megelőző eljárást megvizsgálja, tekintet nélkül arra, hogy ki és milyen

okból fellebbezett. A vizsgálat eredményeként az adóhatóság a határozatot (végzést) helybenhagyja, megváltoztatja vagy megsemmisíti. Hasonló szabályozást tartalmaz a Ket. 98. § (1) bekezdése, 104. § (3) bekezdése. Ezek szerint a fellebbezési jog nincs meghatározott jogcímhez kötve, fellebbezni bármi okból lehet, amelyre tekintettel az érintett a döntést sérelmesnek tartja. A másodfokú döntést hozó hatóság a sérelmezett döntést, valamint az azt megelőző eljárást megvizsgálja; ennek során nincs kötve a fellebbezésben foglaltakhoz.

Tény, hogy az első fokú adóhatóság a megállapított eljárásban a felperes terhére adófizetési kötelezettséget nem állapított meg. Ennek oka egyrészt az volt, hogy a 2002-2003 adóévek tekintetében elévülést állapított meg, 2004 év vonatkozásában pedig a csekély forráshiányra figyelemmel nem tett megállapítást. Ugyanakkor az első fokú határozatból egyértelműen kitűnik, hogy vizsgálta a felperesnek a kölcsönre, műtárgy értékesítésére, tagi kölcsönre való hivatkozását és a bizonyítékok mérlegelése alapján azokat nem találta megalapozottnak. Az első fokú adóhatóság tehát vizsgálat tárgyává tette ezeket a felperesi hivatkozásokat, és e körben megállapításokat tett, még akkor is, ha ez nem befolyásolta a felperes adókötelezettségét. Az alperes azzal, hogy az első fokú határozatot helybenhagyta, gyakorlatilag megerősítette az e tárgykörben feltárt első fokú adóhatósági ténymegállapítást és értékelést, a nélkül, hogy a felperes fellebbezésében foglaltakat érdemben vizsgálta volna.

Az első fokú bíróság helytállóan utalt arra, hogy a felperesi jogát, jogos érdekét akkor is érinthetik ezek a ténymegállapítások, ha egyébként ezen határozat alapján nem kapcsolódik közvetlenül adómegállapítás. Az alperesnek a fellebbezésben foglaltakat vizsgálnia kellett volna, nem az ő diszkrecionális jogkörétől függ, hogy mely fellebbezési kérelmet vizsgálja vagy sem. Amennyiben a felperessel szemben lefolytatott adóigazgatási eljárás szempontjából lényegtelen, szükségtelen körülmény volt ezen tényállási elemek vizsgálata, úgy az első fokú adóhatóság sem vizsgálhatta volna ezeket. Mivel az első fokú adóhatóság vizsgálta és e körben nemleges tényállást állapított meg a felperes terhére, az alperes nem mellőzhette volna az ezzel kapcsolatos felperesi fellebbezésben foglaltak vizsgálatát.

A fentiekre figyelemmel a **Legfelsőbb Bíróság** az első fokú bíróság ítéletét a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes alperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pernyertes felperes felülvizsgálati perköltségének megfizetésére.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a pervesztes alperest az illetékekről szóló 1990. XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján megillető személyes illetékmentességre figyelemmel a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2011. október 20.

Dr. Hajnal Péter sk. tanácselnök, előadó bíró, Dr. Darák Péter sk. bíró, Dr. Kovács Ákos sk. bíró